

Životní jistoty dnešního světa?

Izaiáš 54, 10: I kdyby hory někam odešly, i kdyby se chvěly pahorky, má láska od tebe nikdy neodejde, smlouva mého pokoje se nezachvěje, praví Hospodin, jenž s tebou soucítí.

Milí bratři a milé sestry, patří k podstatě našeho života, že všichni toužíme po něčem, co by se mohlo nazvat životní jistotou. Současná situace ve světě je ukázkou toho, kam až může dojít celé lidstvo bez respektu k základním etickým hodnotám, na nichž stojí život jednotlivce i lidstva. Potíž je v tom, že náš moderní svět, vystavěný jako babylonská věž, ztrácí vzájemnou komunikaci, pokud ji už neztratil. Přestáváme si rozumět. Spád událostí se dotýká každého z nás. Doléhá na naše životy, na naše životní plány a ovšem také na naše „životní jistoty“. Ty se dnes otrásají spolu s námi. Snad lidé v generacích před námi ještě mohli s vážnou tváří hovořit o určitých jistotách, s nimiž počítali a mohli se o ně opřít. Současný člověk po tolika změnách, zvratcích a otřesech na všech rovinách života raději už o životních jistotách nehovoří.

A PŘECE – právě v proměnách současné doby je obtížně hledá. O jaké jistoty dnes jde?

Jedna velice zvláštní konstanta, stálice, která prochází s lidstvem po celá sta-

letí, jsou peníze a majetek. Pro ně lidé usilovně pracovali, namáhali se, vynaládali často všechny síly a um.

Ve velké většině to bývalo úsilí poctivé a námaha opravdová. Upřímně si přáli, aby tyto prostředky nejen zabezpečily, ale také ulehčily a vylepšily jejich život. V některých případech až na hranici luxusu. Takové poctivé úsilí není nic zlého ani nepatřičného. Jen se nakonec ukáže, že to není nikdy jistota tak významná.

Dnes se tato „jistota“ často získává podvody a loupežemi za bílého dne. Při setkání se spolužáky po šedesáti letech od maturity jsme vyslechli svědectví jednoho velmi poctivého podnikatele, který začal podnikat až na penzi a jeho podnikání je dodnes poctivé a úspěšné. Ten muž zcela upřímně pověděl: „Mám dnes dost prostředků a dostatek hmotného zabezpečení. Jen už ne tolik času života a zdraví. Vyzkoušel jsem si v životě dvě pravdy: Čas jsou peníze, a tu druhou, pravdivější, že Čas – to je život.“ Tolik svědectví poctivého podnikatele.

Touha po jistotě ukryté do majetku a peněz je i dnes cesta nejrozšířenější pro poctivé i nepoctivé.

Další jistotou či jistinou, o níž člověk rád opírá svůj život je postavení ve společnosti, vliv, který z toho plyne. Dobré místo na slunci. I tyto jistoty mají svoji kladnou i zápornou stránku. Odpovědný člověk na vlivném a významném místě může být požehnáním pro společnost. Na příklad pečlivý a odpovědný starosta obce nebo sobec a uzurpátor, myšlenkový omezenec, lidský vandal a korupčník pak nešťěstím. A to už nepřipomínám, že tato jistota, to jest místo nahoře, je věcí velmi vrtkavou a proměnlivou. O tato místa se v naší společnosti bojuje nevybíravým způsobem. Pomluvami, vydíráním a léčkami všeho druhu, jak vidíme denně v primitivní žurnalistice.

Se svými studenty na škole Dorkas v Olomouci jsem před časem probíral tyto otázky. Jeden z nich byl přesvědčen, že v našem neklidném světě je důležité se opřít alespoň o právní řád společnosti, který má být zárukou důstojného života pro každého, ať je ve společnosti nahoře nebo dole. Jenže ten studentík nakonec zjistil, že náš právní řád je značně děravý. Jeví se mu ohebným a síla oné ohebnosti se opět opírá o výši bankovních kont. A uzavírá své mladé přemýšlení poznámkou: zase jedna slepá ulička pro fungování zdravé společnosti.

Další z ušlechtilých cest hledání jistoty pro život je lidské úsilí, které praví: dělám všechno pro svoji rodinu a pro své děti. Zde mám svoji jistotu. Tedy investice do blízkého člověka, řečeno dnešní mluvou. Investice zajisté leckdy hmot-

ná, ale také duchovní, spirituální, opírající se o vzájemné vztahy a jejich pevnost. A takový investor – otec, matka – právem očekávají zúročení svých námah v budoucnosti, v době nemoci a stáří. A opět i tato jistota má podvojnou podobu. Podobu opravdového zájmu, lásky a služby rodičům stárnoucím a bezmocným, nebo podobu chladu a odstupu ústícího do hlubokého osamění jedněch i druhých, a vlastně těch nejbližších.

Tak bych mohl pokračovat dál. Projektů a cest života, na kterých my lidé dnes hledáme jistoty, je velice mnoho. Obecně ve společnosti se hledají další opory. Např. penzijní pilíře, které se hned na to zruší. Protože bez důvěry veřejnosti se tyto projekty promění ve stavby na písku. Deformovaný svět, který všechno zpochybňuje a vším otřásá, je věru složitým prostředím pro jakékoli zakotvení života. Nejspíše má pravdu dávný antický filosof, že všechno, naprosto všechno je v pohybu (PANTA REI – VŠE PLYNE), tím je všechno nejisté a ve stálých proměnách. A doporučuje: Člověče, s tím počítej a podle toho zařizuj a utvářej svůj život.

V tomto prostoru současného světa žije, pracuje a svědčí křesťanská církev. Ta z křesťanských denominací početně největší, církev římsko-katolická, dostala nedávno špatnou známku za své postoje při všelijak neprůhledných tahačích o tzv. restituce. Naopak jejím plusem je volba charismatického papeže Františka, který pozvolna zvedá prapor středověkého zastánce chudých Františka z Assisi.

Papež František připomíná sociální rozměr evangelia pro rostoucí masy chu-

dých stamilionů v našem světě, zhýčkaném nesmyslnou spotřebou i plýtváním materiálních statků. A na této vlně kritiky se ocitla i naše nevelká ČCE. Také jí je vytýkáno, že nesoucí s moderním třesoucím se světem, když si přisedla do stále kritizovaného restitučního kočáru. Je to výtka, že církve nabízí světu papírově dogmatické jistoty, nikoliv jistoty existenciální, jistoty pro život. Ta výtka se netýká jen římsko-katolické církve, můžeme ji vztáhnout na celé křesťanstvo.

A zde je ona zásadní otázka dneška. Jaké to jsou jistoty, vycházející z víry a z evangelia, které nás provázejí v turbulentní současné době, která prohodila základní jistoty a pilíře života? Jak je dnes dosvědčuje křesťanstvo, rozdělené do tolika odnoží?

Dnes máme před sebou jedno ze starých vyznání Bible. To slovo vyřizoval prorok Izaiáš judským zajatcům v Babylonii. Oni také ztratili svoji základní jistotu, když ztratili svobodu země, když viděli rozvaliny chrámu a putovali do zajetí.

Celé generace se kdysi opíraly o jistotu vyvoleného národa, o jistotu chrámu. Z chrámu odcházeli posílení Boží pravdou do svých všedních zápasů. To všechno bylo pryč. Kolem sebe slyší jiná slova, jinou řeč, jiné programy, jiné hodnoty vládnou světu. Najednou jsou bez opory. O jistotě života nemůže být řeč. Do této prázdnoty života, navzdory všemu, co je kolem, vstupuje prorok Izaiáš s poselstvem o potřebě ukotvenosti lidského života v Bohu. Navzdory všemu, co je kolem. Volá ke zdroji, z něhož mohou pít a budou pít občerstvující vodu

k životu všechny generace lidstva až do skonání světa.

Připomíná pravdu, k níž obvykle člověk dojde po mnoha bolestných cestách života, jako jsou ty naše dnes. Totiž, že ani moc mocných, ani sláva slavných, ani zbožnost zbožných, ani vliv vlivných, ani odvaha troufalých, ani pesimismus zatrpklých nás ani o krůček nepřivedou k jistotě, která má stačit na celý život, na všechny jeho boje a zápasy, ba dokonce i na chvíli jeho konce. A stejně tak ani naše výpovědi o Pánu Bohu, ani všechny řády a struktury církve nejsou tím posledním.

Už sv. Augustin to vyjádřil svým životním heslem: DEUS SEMPER MAIOR – BŮH JE VŽDYCKY VĚTŠÍ.

Křesťanství už dva tisíce let dosvědčuje jistotu života jako zakotvení v Bohu. A to uprostřed svobody i tyranie, ve slávě i v pohanění, uprostřed nadbytku i v největší nouzi. Tak o tom mluví mnohem později i apoštol Pavel. Izraelci rozuměli i nerozuměli této zvěsti z úst proroka Izaiáše. Dnes tomu není jinak. Ježíš také netlačil své posluchače ke zdi. Jen svým životem, kázáním, každým postojem vyřizoval úžasnou jistotu pro život: „Boží milosrdenství, člověče, od tebe neodstoupí.“ Jak uboze dopadají vedle tohoto výroku všechny ty zmiňované jistoty: peníze, postavení, vliv, sebezposazování a cesty přes mrtvolu skutečné i virtuální za „místem nahoře“. Kdo ví, co všechno ještě dnes přitěsává životy lidí do podoby, v níž se ztrácí veškerá naděje.

Milosrdenství obsahuje dvě slova, lásku a srdce. To ukazuje k Boží podstatě. Jenže moderní člověk citlivé srdce vy-

mění za vypočítavý kalkul (ani ne rozum), a lásce přisoudil jen sentimentální roli nebo ji proměnil v prodejné zboží. A přece celé dějiny svědčí o tom, že právě tyto hodnoty, láska a milosrdenství, dávají základ jakékoli jistotě našeho života. Na nich lze – obrazně řečeno – stavět dům, který se nezřítí ani v tolika proměnách světa, v nichž se právě ocitáme. Byla by to velká škoda, kdybychom také nedovedli odložit hory své domýšlivosti a pahorky svého sebevědomí v časech, kdy se ohlížíme po sku-

tečné jistotě života. Od doby proroka Izaiáše platí, že milý Pán Bůh člověka a lidstvo neopustil a neopustí. To do svědčuje celý život a dílo Ježíše Krista. A to je stále ta nejradostnější zpráva i v dnešní době, plné poztrácených jistot života. To je evangelium, které se má ozývat neděli co neděli z křesťanských kazatelen a ve všedních dnech pak ve službě a vzájemné pomoci lidem kolem nás.

*ThDr. Josef Hromádka,
neděle 24. 8. 2014*

Slovo šéfredaktorky

Tak nám zabili Ferdinanda! Švejkova slova letos nabyla jiný význam. 28. července uplynulo sto let od atentátu na následníka trůnu a začátku Velké války – první světové. V tomto roce byl položen základní kámen našeho kostela, neboť stejně jako všichni vojáci, co byli do války odvedeni, také náš olomoucký sbor myslel, že potrvá pár dní, maximálně měsíců. Za čtyři hrůzné roky však v ní nesmyslně padlo na 800 tisíc vojáků! Máte také někoho z předků, který v této válce byl, padl nebo se vrátil? Prosím, napište!

Na počátku července se sešli křesťané z různých zemí ve Vratislavi. Ač se to konalo v Polsku, chyběli katolíci. Setkání bylo krásné a po dlouhé době jsem zase jednou byla pyšná na protestanty, jak bezvadnou akci uskutečnili.

Situace ve světě byla během prázdnin dramatická, ale kromě tragédií jste jistě

zažili také milé, povzbuzující věci. Třeba výlet mladých lidí napříč Ruskem, kde jeden z nich onemocněl a ostatní vyslali domů zoufalé prosby o modlitební podporu. Stalo se a díky Bohu se děti vrátily v pořádku domů. Nebo návštěva v Americe – v ulicích měst potkáváte obyčejné lidi různých barev, spíš chudé než bohaté a ti se ptají: nepotřebujete něco? Když potřebujete, okamžitě pomáhají radou či skutkem. A všichni vědí, kde je Česká republika. Ani v Rusku, ani v Americe to nejsou lidé „z vyšších vrstev“. To je radostné a nadějně.

Začíná nový školní rok. Už zase. Některé děti půjdou poprvé do školy (Janínko a Adámku, i další, o kterých nevím, hodně štěstí!), jiné třeba poprvé po škole do práce. Všem dětem i jejich rodičům přejeme dny plné radostné naděje v důvěře v Boží vedení!

Ivana Jenišťová

Oslava 100 let od položení základního kamene našeho kostela

Program v neděli 28. září 2014:

9:00 Bohoslužby • Focení u sborové lípy (Bezručovy sady)

16:00 Preludium • Krátké slovo k výročí

Varhanní koncert MgA. Josefa Coufala (1 h)

Na program jsou skladby

W. Byrda, J. P. Sweelincka,

D. Buxtehudeho, J. S. Rossiniho, Ph. Glasse

Vstupné dobrovolné

Narozeniny v září

2. 9. Lydie Tylšarová	17. 9. Danuše Trávníčková
4. 9. Božena Kouřilová	19. 9. Hermína Lupečková
6. 9. Anna Dušková	23. 9. Jarmila Krausová
6. 9. Jan Raška	24. 9. Mgr. Irena Sojková
8. 9. Jiřina Kvapilová	25. 9. ThDr. Josef Hromádka
13. 9. Ludmila Valentíková	25. 9. Hannelore Kubelková
14. 9. Jana Gabrielová	29. 9. Zdeňka Hejtmánková
14. 9. Jaroslava Krumpholzová	29. 9. Ing. Dagmar Janů
15. 9. Agáta Sívková	30. 9. Drahúše Loutocká

Oddáni byli

30. 8. 2014 Radmila Pavlíčková a Vítězslav Prchal

30. 8. 2014 Marie Nosálková a Lukáš Mareček

Kontakty na zástupce sboru:

Farářka Jana Rumlová	585 223 223	jana.rumlova@evangnet.cz
Kurátor Jan Matějka	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: číslo sborového účtu je 1804603389/0800

Program sboru v září 2014

4. 9.	čtvrtek	17.00	křesťanská služba	porada
7. 9.	neděle	09.00	bohoslužby	zahájení školního roku
8. 9.	pondělí	18.30	staršovstvo	schůze
9. 9.	úterý		hodina pro děti	
			konfirmační příprava	
11. 9.	čtvrtek	09.15	Seniorklub	Volejbalisté hrají v neděli dle domluvy
12. 9.	pátek	18.00	mládež	
14. 9.	neděle	09.00	bohoslužby s VP	
16. 09	úterý		hodina pro děti	
			konfirmační příprava	
19. 9.	pátek	18.00	mládež	
21. 9.	neděle	09.00	bohoslužby	Marek Zikmund
23. 9.	úterý		hodina pro děti	
			konfirmační příprava	
25. 9.	čtvrtek	13.45	Seniorklub	
28. 9.	neděle	09.00	bohoslužby	
		16.00	varhanní koncert	100 let základ. kamene
30. 9.	úterý		hodina pro děti	
			konfirmační příprava	
		17.45	biblická hodina	

říjen 2014

3. 10.	pátek	18.00	mládež	
5. 10.	neděle	09.00	Bohoslužby VP	Neděle díkůčinění

Angličtina pro děti

Máme možnost v prostorách našeho sboru otevřít „školičku angličtiny“ pro děti (mladší školní věk i předškoláci). Vyučující by byla rodilá Chorvatka, která však strávila v Kanadě a ve Skotsku cca patnáct let, s manželem mluví anglicky. Zároveň však mluví plynule česky, což by zejména u malých dětí mohla být výhoda. V současné době vyučuje na FF UP v Olomouci českou literaturu, má malého synka.

Termín, frekvence, forma výuky a všechny další organizační záležitosti budou řešeny podle zájmu a počtu dětí. Chcete-li své dítě (třeba i s kamarádem) přihlásit, kontaktujte prosím mě, ráda poskytnu zájemcům nezbytné informace.

Jana Vrajová

"Pouštěj svůj chléb po vodě, po mnoha dnech se s ním shledáš." (Bible, kniha Kazatel 11,1)

Oslavte s námi 25. narozeniny obnovené Diakonie!

Pomoc má mnoho tváří. Také díky té Vaší můžeme plnit své poslání a měnit svět k lepšímu.
Slavíme 25. výročí obnovené činnosti Diakonie ČCE. Budeme rádi, když budete slavit spolu s námi.

Srdečně zveme na setkání, jež se koná
v sobotu 13. září od 10 hodin

v prostorách barokního zámku v Myslibořicích na Třebíčsku, kde sídlí jedno z diakonických středisek.

Na program slavnostní bohoslužba, pozdravy hostů, vystoupení klientů diakonických středisek i další kulturní program, jakož i bohaté občerstvení a prostor k rozhovorům a sdílení.

www.diakonie.cz/narozeniny

Hledáme grafika!

Protože bratr Laco Švec nemůže vzhledem k svému novému zaměstnání dál vykonávat grafické práce na Poslu, hledáme grafika (grafičku), který by byl ochoten každý měsíc Posla udělat.

Zájemci, prosím, hlase se co nejdříve u kteréhokoli člena redakční rady.

Za celý sbor, který se těší na dalšího Posla i za redakční radu

Ivana Jenišťová

Summer English

Milé sestry, milí bratři, milí účastníci loňského kurzu, je nejvyšší čas, abychom se sešli a začali připravovat **SUMMER ENGLISH CONVERSATION**. Schůzka se bude konat **12. září 2014 v 17 hod.**

Na programu je

- **stanovení data** Kurzu (Američané již projevíli zájem o určité datum – sdělí Jana Vrajová)
- **hledání dalších „ubytovatelů“** (Američané by rádi přijeli ve větším počtu)
- **případné další návrhy k organizaci a obsahu kurzu**

Jde o pracovní schůzku americké skupiny, ale kdokoli z loňských účastníků by měl zájem přijít, je srdečně zván.

Iva Marková

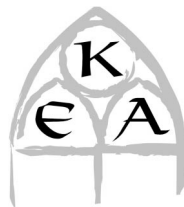
Akce KEA Olomouc září 2014

14. září 2014 • 18.00 hod. • Musica barocca italiana

Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Účinkují:

Jitka Konečná, Anna Mikolajková
(barokní zobcové flétny),
Alexander Gergelyfi (cembalo),
Dalibor Pimek (barokní violoncello)

23. září 2014 • 18.00 hod.

7. koncert mezinárodního projektu „Beethoven na cestách“

Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Účinkují:

laureáti mezinárodní soutěže „Münchner Klavierpodium der Jugend“

Vážení a milí budoucí abonenti,

dovolte nám představit druhý ročník *Abonmá Konzervatoře EA*, ve kterém jsme pro vás připravili **13 koncertů** rozdělených do dvou tematických řad.

Abonentní řada A – „Jak rozumět...?“

- ohnivému baroku
- zdrženlivému klasicismu
- barvitému romantismu
- mnohoznačné soudobé hudbě

Tato řada Vás zavede do různých stylových období vážné hudby.

Koncerty budou doplněny odborným průvodním slovem. Autory textů jsou naši pedagogové – muzikologové Alice Ondřejková a Václav Horák.

Abonentní řada B – Dobrý večer s hudbou

Náplň programu vychází ze sakrálního prostoru, kde se budeme potkávat, a proto je zaměřen převážně na barokní hudbu, která je rozšířena o duchovní skladby soudobých autorů. Součástí koncertů budou duchovní promluvy.

Pokud se stanete našimi abonenty, máme pro vás připraven bonus v podobě pěti následujících akcí:

Bonusové koncerty a představení:

16. 12. 2014 • 18:00 hod. • Kytice

Místo konání: Divadlo na cucky, Wurmova 7

3. 2. 2015 • 18:00 hod. • Nebojte se opery

koncertní sál KEA, Wurmova 13

Slovem provází Alena Kastnerová

17. 2. 2015 • 18:00 hod. • Pedagogové KEA se představují

koncertní sál KEA, Wurmova 13

31. 3. 2015 • 19:00 hod. • Orchestrální koncert

Reduta – sál MFO, Horní náměstí

12. 5. 2015 • 18:00 hod. • Varhanní koncert

Místo konání bude upřesněno

Termíny a místa konání:

Abonentní řada A – Češi nejen sobě:

A1 12. 11. 2014, **A2** 21. 1. 2015, **A3** 22. 4. 2015, **A4** 27. 5. 2015

Místo konání: Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Začátek: 18 hod.

Abonentní řada B – Dobrý večer s hudbou:

B1 15. 10. 2014, **B2** 10. 12. 2014, **B3** 4. 3. 2015, **B4** 10. 6. 2015

Místo konání: Kostel ČCE, Blahoslavova ulice, Olomouc

Začátek: 18 hod.

V případě, že se stanete našimi abonenty, je vstupné na všechny akce dobrovolné. Na základě členství v našem abonmá Vám bude vystavena kartička s Vaším jménem.

Kontakt:

Mgr. Marika Žáková, statutární zástupkyně ředitele

tel.: (+420) 603 246 656

e-mail: koncertni@k Konz. cz

Těšíme se na vás!
Vaše Konzervatoř EA

Zápis z prázdninové schůze staršovstva

Úvodní pobožností posloužila s. Jana Vrajevá (Luk 9, 23).

Hodnocení uplynulého období:

1. Na setkání s kandidátem na kazatele našeho sboru J. Lukášem jsme zaznamenali kladné ohlasy ze strany sboru i manželů Lukášových.
2. Výlet na setkání křesťanů ve Wroclavi byl úspěšný, účastníci připraví besedu po bohoslužbách v neděli 7. 9. 2014, vzpomínky budou zveřejněny také v zářijovém Poslu.
3. Tábora pro mladší děti na Pasekách se zúčastnilo 24 dětí a 12 vedoucích. Tématem byl příběh o Jonášovi. Tábor se vydařil, děti i dospělí měli možnost se poznat blíž, navázat spolu hlubší přátelství.
4. Na Svatodušní pondělí se v našem kostele konaly ekumenické bohoslužby.
5. Návštěva hudebníků na bohoslužbách 22. 6. v hranickém sboru se setkala s vděčností.

Z harmonogramu pro nejbližší období vybíráme:

- 7. 9. – káže s. f. J. Rumlová – Bohoslužby na zahájení školního roku spolu s dětmi (po bohoslužbách beseda o zájezdu do Wroclavi)
- 14. 9. – káže s. f. J. Rumlová + VP + zájezd sboru z Velké Lhoty (f. Jan Krupa)
- 21. 9. – káže br. f. Marek Zikmund (s. f. J. Rumlová bude na vizitaci v Šenově)
- 28. 9. – káže s. f. J. Rumlová, po bohoslužbách společné focení u sborové lípy, odpoledne v 16:00 slavnostní

koncert k 100. výročí položení základního kamene našeho kostela.

- 30. 8. budou v našem kostele oddáni Radmila Pavlíčková a Vítězslav Prchal
- 4. 9. (čtvrtek) – křesťanská služba (17:00)
- 12. 9. (pátek) – americká skupina
- 13. 9. – 25 let Diakonie
- 14. 9. bude přestaven sboru **Aleš Zapletal**. Rád by se přiznal ke svému křtu před shromážděním a stal se členem našeho sboru.
- 28. 9. – **100. výročí položení základního kamene našeho kostela**
- 17. 10. (pátek) – **Dny proti chudobě** – v podvečer bohoslužba a po ní polévka pro účastníky bohoslužeb, o zapůjčení prostor požádal br. Petr Hlaváček (ředitel VOŠ Dorkas), spoluorganizátorem akce je Armáda Spásy.
- 12. 10. – 600 let od počátku vysluhování podobojí
- 15. 10. – **Dobry večer s hudbou**

Staršovstvo se zabývalo návrhy **Povolávací listiny kazatele, Smlouvy o užívání kazatelského bytu, Ujednání o poskytování cestovních náhrad a Ujednání o užívání telefonu**. Činnost kazatele se doplní o zatápění v kostele. Poplatek za odpady se platí podle počtu osob, rodina faráře je bude hradit sama. Návrhy smluv budou upraveny dle připomínek a poslány k dalším připomínkám br. f. J. Lukášovi. Staršovstvo předpokládá, že se volební shromáždění uskuteční v listopadu 2014.

Dataprojektor – S. N. Batlová vytvořila návrh na **Půjčovni řád** ke sborové

mu dataprojektoru. Do návrhu je třeba zpracovat: Dataprojektor je možné použít jen pro sborové účely, obvykle ve sborových prostorách (případně pro účely dětí a mládeže na tábore, na rodinné rekreaci). Každá zápůjčka musí být zaznamenána. Funkčnost dataprojektoru musí být odzkoušena při přijetí i při vrácení. Vždy je určena odpovědná osoba. **O zápůjčce musí být předem informována s. farářka jako správce, případně statutární zástupci sboru.** Změny do návrhu o půjčování dataprojektoru zapracuje br. B. Gallat.

Pastorační pracovníci – ještě sice není k dispozici verifikovaný zápis ze Synodu, ale činnost pastoračních pracovníků zůstává zachována. Sbor počítá s vyšší částkou, kterou bude odvádět jako příspěvek na plat pastorační pracovníce. Žádost o prodloužení smlouvy byla poslána seniorátním výborem na SR.

Dr. Borggreffe komunikuje se sborem při přípravě projektu k Husovu výročí v roce 2015. Sestra Marková vyzývá k účasti na oslavách ve sboru v Ludwigs-hafenu na tzv. Husových dnech 15. 3. (neděle) – 18. 3. Spolupráce mezi sbory probíhá již 50 let. Hledají se mladší účastníci partnerství. S. D. Vrajová oslovuje zpěváky ochotné nacvičovat na koncert. Cestu si účastníci budou hradit sami, ubytování by mohl zajistit místní sbor.

Hospodářské věci

1. **Okna** – při kontrole fy JAPANEL bylo zjištěno, že okna lze otevřít, ještě je

však třeba dodat háček. Okna ještě nejsou předána.

2. **Záclony a závěsy:** Cenový návrh pořízení a montáž lišty na jednu stranu je 3700 Kč. Staršovstvo navrhuje a schvaluje nechat udělat lišty na obou stranách sálu (cena bude asi 6000 Kč). Jednání s firmou REGA zajistí Noemi Batlová.

Z různého:

- Přítel sboru Stanislav Jílek se zúčastnil červnového semináře skupiny hudebníků **Consonare** ve sboru v Nosislavi – trubači s ním. podporou. Přivezl do sboru 4 hudební nástroje, které budou nabídnuty zájemcům. Někteří prázdninovou neděli zahráje S. Jílek na trubku a v ohláškách zazní pozvání k výuce a převzetí nástrojů – podrobnější pozvánka bude zveřejněna v zářijovém Poslu. Příští seminář Consonare bude ve sboru Boskovice a účastníci vyjádřili přání zahrát v červnu 2015 při bohoslužbách v Olomouci, aby tak podpořili nové hudebníky.
- Hudební skupina br. Gallata bude mít pevnější formu. Bude pravidelně doprovázet při bohoslužbách – 1. neděle v sudém měsíci (tj. 5. 10., 7. 12.)

Staršovstvo ukončilo svou schůzi v 21:42 písní EZ 618 (Modré nebe slunce zář) a modlitbou.

*Dle zápisu Adély Gabrielové
pro Posla zpracovala
Jana Vrajová*

Svoboda v Kristu - Wrocław 6.-8. 7. 2014

Na tři a půl tisíce křesťanů ze střední a východní Evropy se sešlo o víkend 6.–8. 7. v polské Wroclawi. Zněla zde polština, slovenština, němčina, maďarština, čeština, občas i srbochorvatština a angličtina. Zahájení proběhlo v pátek podvečer.

Skupina z našeho sboru vyrazila do Wroclawi už v pátek ráno – na vlak do Hranic a tam jsme počkali na autobus, kterým jel do Wroclawi zlínský pěvecký sbor ECHO. Bohužel jsme do wroclawské Haly století dorazili až při áronském požehnání, neboť řidič autobusu zvolil trasu, která se hodila jemu, ne nám. Hrad přepevný na závěr spolu s pěveckým sborem zpívali kromě nás křesťané z Polska, Maďarska, Německa, Slovenska, Ukrajiny a možná i z dalších zemí.

Ubytovali jsme se v nedalekých vysokoškolských kolejích (budynek 5), v pěkných čistých pokojích. Dobře se nám spalo.

Hlavním dnem setkání byla sobota. Souběžně probíhaly biblické workshopy, přednášky a semináře, program pro děti, koncerty pro mládež a fotbalový turnaj. Každý si mohl vybrat. (Někteří se vydali do města na koncert pěveckého sboru Konzervatoře Evangelické akademie Olomouc.)

Program začal v hlavní hale úvodní bohoslužbou. Zahájily ji písně, které zazpíval zlínský pěvecký sbor. Kázání bylo tematické: Svoboda v Kristu, což bylo ostatně heslem celého setkání. „Proč nám nestačí jen svoboda všeobecně, svobodní sami v sobě, proč v Kristu? Cítíte

svobodu v Kristu? Není naše zbožnost jen pro tyto dny? *Gal. 5, 5: My však z moci Ducha a ve víře očekáváme spravedlnost, která je naší nadějí. ... Nenechte na sebe vložít otrocké jho. Co má apoštol na mysli? Potřebujeme vědět, od čeho nás Kristus osvobozuje...* Tyto a další otázky pak probíraly jednotlivé skupiny v rotundách Haly století. Kázalo se česky, německy, maďarsky a ukrajinsky. Do české rotundy se ani všichni nevešli. Program v ní vedl kantor ČCE Vladislav Moravetz s pěveckým sborem Echo ze Zlína. „Chval Pána svého písni,“ zazpívali jsme společně, pak potlesk a po něm kázání na společné téma Svoboda v Kristu.

Spolu s partnery z Maďarska, Saska a Slezska debatoval na téma Reformace a svoboda referent pro ekumenu ČCE Gerhard Frey-Reininghaus. Současně v jiném sále probíhala debata s pracovníky Diakonie a pomáhajících profesí, v níž se zapojil ředitel Diakonie ČCE Petr Haška.

Svoboda v Kristu se probírala i v „ukrajinské“ rotundě, kde skupinu vedla Agnieszka Krawiec. „Ukrajina zná cenu svobody, chodili jsme na Majdan a hovořili s lidmi,“ řekla mimo jiné. Použila dvě přirovnání: Člověk, který se narodil v určité kastě, nemůže se stýkat s nižšími – to padlo, stejně jako to, že sobota tu je pro člověka, ne člověk pro sobotu. Kristus řekl: Já jsem vám dal tuto svobodu. ...Když nám politika nedávala dost svobody, zůstávali jsme svobodní v Kristu. To je svoboda dětí Božích. Osvobození od zákonictví – Bůh posla svého Syna k nám, aby nás osvobodil od zákona. Osvobození jste i vy.“ Zpíval také pěvecký sbor ukrajinských dívek v krojích. Maďarské a německé programy byly jistě stejně dobré a zajímavé, ale nevládnou těmito jazyky.

Po dobrém společném obědě, připraveném cateringovou firmou ve velkém stanu vedle haly stejně jako snídaně a večeře (bylo obdivuhodné, jak rychle se u stolů vystřídalaly tři tisíce lidí) začal

odpolední program. Semináře vystřídal diskusní fóra. Každý si mohl vybrat, kam půjde, co vyslechne, kde se zapojí, buď přímo v hale, nebo i ve městě. Kolem Haly století je dostatek prostoru, kde měly svůj program děti. Atraktivní byla výtvarná, taneční a hudební dílna, vše oživovali klauni. Odvážlivci si mohli vyzkoušet jízdu zručnosti na invalidním vozíku.

Po celý den prezentovaly na svých stáncích nejrůznější církve, spolky, organizace a sdružení svou činnost. Hala století je obemknuta kruhovým koridorem, kterým se dalo procházet kolem dokola, zastavit se u stánku, prohlédnout si nabízené materiály a dozvědět se více od ochotných informátorů. Jak Českobratrská církev evangelická, tak Diakonie ČCE patřily k navštěvovaným místům.

Jedno z odpoledních fór s tématem Svobodní v Kristu moderoval náměstek synodního seniora Daniel Ženatý. Debatující reflektovali cestu svobody po roce 1989 v jednotlivých zemích střední Evropy. Oživením všech programů bylo množství pěveckých sborů a kapel, které vystupovaly s doprovodným programem také ve městě, v kostelech i na náměstích. Vrcholem setkání byly společné bohoslužby s Večeří Páně, které v podvečer přilákaly do hlavního sálu Haly století tři a půl tisíce účastníků. Liturgie s vícejazyčnými vstupy, kázání a modlitby se střídaly s pěveckým sborem wroclawských mediků. Vyvrcholením pak bylo vysluhování Večeře Páně. Mocným zážitkem byl společný zpěv

písní se stejným nápěvem, ale každý ve svém jazyce.

Za zmínku ovšem stojí nejen krásy města Wroclawi, které dosud nezapře své původní obyvatelé, ale také samotná Hala století architekta Maxe Berga. První betonová stavba tohoto typu, která pojme až 10 000 lidí, byla postavená

v letech 1910–1913. Od roku 2006 na je seznamu světových památek UNESCO. Dojem z haly umocňuje nejen večer obří fontána.

V neděli se účastníci sešli naposledy při závěrečných bohoslužbách v hlavní katedrále Máří Magdalény, či v jiných kostelích.

My jsme ovšem hned po snídani odevzdali klíče od pokojů v budynku 5, poděkovali a odfrčeli autobusem směr polsko-české hranice, přesněji pohraniční obec Stroužná, kde se konaly česko-polské bohoslužby s připomenutím smrti Mistra Jana Husa na den přesně před 599 lety. Sbor s německou i exulantskou historií leží v neuvěřitelně malebné a čistě krajině. Kolem kamenného kostelíka jsou trosky hřbitova, na němž po válce nesměli zůstat Němci, ani ti mrtví.

Kázání biskupa a. v. Ryszarda Bogusze na Tes. 2, 18 se dotklo snad všech: „Setkali jsme se na místech, kde se před 25 lety radikálně změnil obraz Evropy. To, co se stalo v r. 1989, začalo rozhovorem. Kulatý stůl v Polsku spustil lavinu změn až po zboření Berlínské zdi. Dokončení změn proběhlo bez násilí. Především byla lidem Evropy dána svoboda. Evropská unie pomohla slabším zemím. Ale ne vše bylo tak pěkné. Dostali jsme od Pána Boha dar. Jen Boží láska mohla toto vše dokončit bez krve.... Bůh vyslyšel modlitby svého lidu bez ohledu na konfesi a národnost; říká se, že komunistům došly peníze. Dnešní situace připomíná Izraelský lid, který si v poušti postavil zlaté tele a tvrdil, že to je ten bůh, co je vyvedl z Egypta. Zdá se, že se nám už nic nemůže stát. Nezapomínejme na doufání, převádí nás přes propasti. Dnešní Evropa ztrácí Boha, víru v Boha; už je vidět první symptomy – radikalizace a vojenské konfrontace...

Teď je čas k návratu k apelu: Vložme naději do Krista. Do Pána, kterému jsme svěřili své životy i životy národů. A děkujeme. Odpovědnost neleží na našem sousedovi, ale na nás. Jen s Kristem máme naději. To, co můžeme dát své vlasti, sjednocené Evropě, je modlitba.“

Pak následovala společná večere Páně. Zpěv zlínského pěveckého sboru Echo a koncert Zelovských zvonků byly tečkou za setkáním křesťanů 2014 a pozváním do dalších všedních dnů.

Na shledanou v Budapešti 2016!

D. Ženatá a Iv. Jenišťová

Prázdninová hosté

V srpnu v době dovolené naši sestry farářky byli našimi tito kazatelé:

br. farář Petr Peňáz z Dolní Sloupnice,

sestra Eva Urbanová, ordinovaná
kazatelka ze Zábřehu

a bratr farář ThDr. Josef Hromádka.

Pteňák 2014

Letošní rodinná dovolená v Pteňském Dvorku, konaná pod záštitou našeho sboru, byla jubilejní: slavilo se již patnácté výročí! Což bylo v praxi demonstrováno přítomností mladé slečny, které na prvním „Pteňáku“ byl s bídou rok. Přijeli jsme v neděli 10. srpna za slunečného počasí. Teplota vody v bazénu byla 22 °C. Ti nejdovážnější ihned skočili do vody, a jak se později ukázalo, bylo to velmi rozumné. Teplota vody i vzduchu byla nejen kvůli deštům později už jenom nižší.

Každé ráno se tradičně vstávalo na hledání kartiček. Malé děti spolu s rodiči zběsile hledaly kartičky po táboře. Letos poprvé byly také kartičky se zá-

pornou hodnotou a tak byl vytvořen rekord. Jiří Jurečka našel kartičky s hodnotou -45 bodů.

Po vynikající snídani, kterou mnohdy představoval opět již několikátým rokem speciální porridge, následovala pobožnost, kterou připravoval Joel Ruml. Letos se zaměřil na moderní a aktualizací formy předávání evangelia. Využíval videa z počítače, která promítal na stěnu v „teletniku“. Některé ukázky byly moc pěkné, jiné naopak byly tak drsné, že s jejich zhlédnutím měli problém i někteří dospělí. Naopak velká skupina teenagerů byla velmi potěšena. V jeho zvěstování velmi silně znělo poselství černošských spirituálů, ale

nejčastěji zpívanou písní a jakousi táborovou hymnou byla píseň *Zvěstování anděla Gabriele*, zejména její pasáž „... nic u Boha mého není nemožného...“

Tradiční náplní „Pteňáku“ je tvoření. Pod vedením manželů Schnaubeltových zde vznikaly nádherné hedvábné šátky, prstoví maňásci, tašky na dárky, korálkové ozdoby i malované kameny.

Odpoledne byly různé hry připravené Jakubem Rumlem, Lukášem Holubcem a Filipem Zubalem. Jednou z nejoblíbenějších akcí byl samozřejmě fotbalový turnaj.

Večerní programy byly pestré. Zvláštění místo mezi nimi mělo povídání Jany Vrajové a Věrky Schnaubeltové o cestě do Ameriky – do partnerského sboru

v Athens. Krásně se protnul s Joelovým povídáním, spirituály a bojem otroků za svobodu. Vztah k černochům zdaleka není otázkou vyřešenou ve dvacátém století M. L. Kingem.

Sborová rekreace v Ptenském dvorku má jednu zvláštní vlastnost. Setkávají se zde lidé různých generací a letos i různých církví (dvě rodiny byly římskokatolického vyznání). Tyto skutečnosti ale nejenže nejsou na škodu, naopak jsou velkým obohacením. Nejlépe to vystihuje refrén na „Pteňáku“ složené písně na melodii Ódy na radost: „I když prší a velké myši po postelích nám běhají, radost Boží v našich srdcích vůbec nic nám nezkalí.“

Luba Vraj

100. výročí vypuknutí první světové války

Magistrát města Olomouce uspořádal pietní akt u příležitosti 100. výročí vypuknutí první světové války. Vzpomínková akce se konala v pondělí 28. července 2014 na vojenském hřbitově v Olomouci-Černovíře.

Z pozvaných hostů tam měl své zástupce také náš sbor. (Viz ilustrační foto.)

Zmíněný vojenský hřbitov je unikátní tím, že na něm bylo pohřbeno více než 3000 vojáků několika armád a mnoha národností. A že byli pohřbíváni a uklá-

dáni do hrobů po dvou až pěti ne podle národnosti a armádní příslušnosti, ale podle toho, k jakému náboženství nebo křesťanskému vyznání padlý voják patřil. Pro mě je to neuvěřitelné sdělení, které vypovídá o velké úctě k člověku a o odvaze ke smazávání hranic.

Jana Rumlová

2014

Nevím, jaké bylo počasí v ten smutný den, kdy začala hrozná válka, které se říká První světová. Od jejího vypuknutí uběhlo 100 let a na památku těch, kteří v ní statečně bojovali, snášeli nezměrné válečné útrapy a nakonec položili své životy, se po celé Evropě konala pietní shromáždění.

I v Olomouci se v tento teplý červencový den sešli představitelé města, armády, církví, sokola i civilisté, aby na vojenském hřbitově v Černovíře uctili památku 3200 padlých, kteří zde spí svůj věčný sen. Nevím, odkud byli, jakou měli hodnost, kolik jim bylo let. To vše zaniklo v nenávratnu odřezáním kovových křížů, které zdobily jejich hroby. Tak minulý režim ctil památku padlých. Proč ne, když dokázal mučit a zabíjet vlastní nevinné lidi.

Zachovala se vědomost, že oběti byly pohřbeny podle víry, takže v hrobech po dvou až pěti spolu leží evangelíci, zase

spolu katolíci, pak pravoslavní a také muslimové.

Byl nádherný letní den, byly položeny neméně nádherné kytice, vypuštěny bílé holubice za zvuku hudby a dojemných slov. Bože, tys je přijal do své náruče. K poctě zbraň! – zazněl povel a mladí mužové v dobových uniformách pozvedli své zbraně. Za zvuků státní hymny byla tato pietní slavnost ukončena.

P. S. Mám smutek v duši a bolí mne srdce, že se ani po 25 letech demokratických časů nenašly prostředky k úpravě hřbitova odpovídající úrovně. Přispíváme kde všude po světě: Adra, Divoké husy, Člověk v tísní – to jsou nemalé finanční částky a při tom naši hrdinové odpočívají dlouhá léta v naprosto nedůstojných podmínkách. Ano, čtete dobře, neboť každý voják, který padne na válečném poli, je hrdina. NEZAPOMÍNEJME!

Marta Palatý

Consonare znamená souzvuk i sdílení

Občanské sdružení Consonare – evangelické pozounové sbory, o. s., bylo oficiálně registrováno 27. 11. 2007. Nespadlo ovšem z nebe. Mezníkem byl 3. srpen 2003, kdy žhář zapálil evangelický kostel v Rumburku. Místní farář Filip Šimonovský se spolu se sborem vrhl na obnovu kostela. Tato událost zvedla vlnu solidarity i v blízkém Sasku. Rumburští navázali mnoho nových kontaktů a mezi nimi i se sborem v Jons-

dorfu. Po dvou letech oprav se konala slavnost a na ní hrál německý pozounový sbor. „Nechcete si taky zkusit fouknout?“ zaznělo neformálně po slavnosti. Někteří to zkusili a zjistili, že to není tak těžké. „Pojdme společně cvičit. My, vám půjčíme nástroje a poskytneme notový materiál, tu a tam přijedeme si s vámi zahrát,“ zaznělo tehdy z úst německých přátel. A tím se zrodil první pozounový sbor v Česku, v Rumburku.

Pozounová tradice v Sasku je velmi silná. Téměř každý sbor má svůj pozounový orchestr. Říká se mu pozounový, ale tvoří ho všechny plechové dechové nástroje. Tyto mobilní varhany doprovázejí zpěv evangelických bohoslužeb.

Rumburský sbor našel podporu u Ministerstva kultury ČR a Česko-německého fondu budoucnosti k projektu šíření této pozounové misie i v České republice. V roce 2007 zaměstnal pana Tomáše Vajdu, studenta na lesní roh, aby objížděl přilehlé církevní sbory a inicioval vznik nových pozounových sborů. Tak se o pozounové práci doslechli v Jablonci nad Nisou, v České Lípě, v Třebenicích, v Ústí nad Labem, v Chomutově, v Lounech a na mnoha jiných místech. Někde vznikl i pozounový sbor. Už na začátku bylo jasné, že tuto práci je třeba nějak koordinovat a právě proto vzniklo občanské sdružení Consonare.

Consonare znamená souzvuk, soulad, souznění a v tom názvu je skryt i cíl

činnosti sdružení. Nejde jenom o muziku, jde také o setkání, ve kterém se sdílíme, společně něco tvoříme, učíme se a předáváme.

Consonare bylo od svého počátku podporováno Saskou pozounovou misí, což je sdružení na německé straně, které poskytuje podobný servis sborům v Sasku. Na mnoha akcích nás němečtí přátelé podporují, přijedou a hrají s námi. Consonare podporuje i Česko-bratrská církev evangelická a vytrvale a s trpělivostí ho zve na různé akce.

Pozounová práce v Čechách je pořád v plenkách, ale každý se může připojit. Vzít do ruky pozoun nebo trubku může kdokoli a kdykoli. Nejsme žádní profíci... máme jiné cíle. Dávat ve známost dechovou duchovní hudbu, se všemi jejími chorály i modernějšími skladbami a tímto způsobem obohacovat společenský i církevní život v České republice.

První kontakt se sdružením Consonare byl navázán na jeho letním soustředění v Nosislavi u Brna u příležitosti bohoslužeb k výročí smrti Mistra Jana Husa.

Pojďte a využijte tuto nabídku! Nově se můžete připojit i v Olomouci. Plánujeme založení pozounového sboru i v našem sboru. Po Nosislavi bychom byli druhým sdružením Consonare na Moravě. Noty i nástroje (trubky a pozouny) jsou již nyní k zapůjčení na faře. Od září budou mít zájemci možnost navštěvovat hodiny u učitele a také společně zkoušet. Zájemci se mohou hlásit u s. Noemi Batlové.

Standa Jílek

Milí kamarádi!

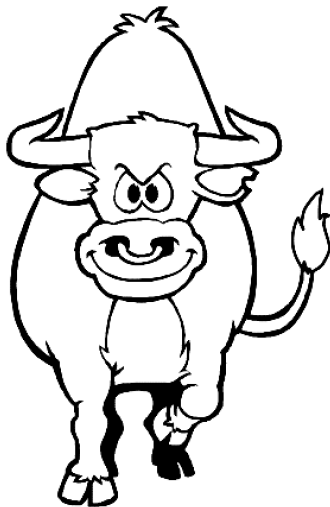
Ježíš řekl: Vaše vzájemná láska dokáže světu, že jste mými žáky. (J 13, 35)

Dnes bych vám chtěla poděkovat za to, že jste dobrými žáky nejen ve škole, ale vy jste nás starší a dospělí tak nádherně překvapili a předběhli: ukazujete nám to podstatné, na co my často zapomínáme, co Pán Ježíš řekl, že je nejdůležitější, totiž:

1. Milovat Pána Boha.
2. Milovat svého bližního jako sám sebe.

Slyšeli jsme na konci školního roku, že už máte kdesi v Bangladéši čtyři kozičky, zahradní nářadí, sazenice, a ležící Michalka dostala korálky, prostěradlo a povlečení z toho, co jste našetřili při sbírkách v Nedělní škole. Vy už umíte víc než my, totiž milovat své bližní.

Chtěla bych vás upozornit na jeden problém mezi našimi kamarády zde v ČR. Jela jsem autobusem se skupinou krásných mladých sportovců. Vzájemně se oslovovali „vole“. Jistě jste to už také slyšeli. Uživatel sám sobě dokazuje, kam se zařadil (mezi hovádka). Nejdříve jsem počítala, kolik těch volů asi bude, ale pak jsem jim s úsměvem řekla: kdyby jim k tomu oslovení narostly nohy a kopyta, že by bylo nebezpečné s nimi cestovat. Smáli se, že to ani neslyší a že tím nikoho neurážejí! **Ani svou rodnou řeč?**

Nikdy se **nesnižujte** k napodobování sprosté a nepěkné mluvy, ničí úroveň a charakter člověka a **vy jste Boží děti**.

Připojuji pozdrav všem těm, kteří věrně konají svou tichou prácičku a nesou evangelium dětem, jejich cestou, jejich řečí, jejich způsobem s Boží pomocí.

Prosme za všechny učitelky a učitele, kteří dávají svůj čas a sebe dětem.

Ať vám všem Pán Bůh požehná v novém školním roce.

Teta Eva

Jistě si přejeme, aby ten nadcházející školní rok byl rokem na Boží stavbě. Abychom tu prácičku ve škole, doma, ve sboru, mezi přáteli začali pod vedením nebeského otce. Tam si můžeme potřebnou energii vždy dobít, jak to psal apoštol Pavel: „Svou sílu hledám u Pána.“

Eva Blažková

Jubilejní Husova Postila

Jednou z reakcí sborů Českobratrské církve evangelické, které byly osloveny Synodní radou ČCE s tím, aby přinesly vlastní podněty týkající se programů k výročí upálení Mistra Jana Husa, byl podnět k zopakování editorského počínu, uskutečněného v roce 1915, kdy byla vydána Jubilejní Husova Postila. Touto cestou byla zveřejněna kázání různých autorů a mnozí členové církve ji čtou dodnes.

„Pokud k charakteristikám evangelické církve patří i kazatelství – a Husovo bude bezpochyby zmiňováno i při výročí v příštím roce – nebylo by od věci shromáždit kázání od žijících duchovních církve, vydat takovou postilu k 6. 7. 2015 a nabídnout ji při Husovských slavnostech,“ říká synodní senior Českobratrské církve evangelické Joel Ruml.

Synodní rada ČCE na svém červnovém zasedání tento podnět odsouhlasila a bude se obnovení někdejší tradice – vydat k výročí upálení Mistra Jana Husa Jubilejní postilu – dále věnovat.

e-církev

Ročenka Na každý den 2014

Víte, že v našem sboru bylo prodáno asi 50 výtisků ročenky **Na každý den 2014**? (Možná je ještě něco na skladě.)

Nám se moc líbil text z 23. 6. – přirovnání – církev jako sbor, stavba domu (Ef 2, 20).

Trochu neomalený obraz. Někdo z nás je cihla, někdo zrnko písku, jiný kus dřeva a podobně.

Lidé jako materiál různého druhu a přece patříme k sobě. Jedni s druhými tvoříme společně stavbu. Základy jsou první apoštolové a proroci a úhelový kámen je sám Kristus Ježíš. **Ten to drží pohromadě.** Dnes se tedy přidáváme k něčemu dobrému, co tady už je.

Jsme v tom spolu s těmi, kteří už zemřeli a vlastně i s těmi, kdo se teprve narodí.

Všichni dohromady jedna stavba. Ta stavba je stále ještě rozestavěná. Něco postavili ti, kteří tu byli před námi, pak se ledacos přestavělo, něco se muselo z gruntu rekonstruovat, něco je zase nedotknutelné a nedáme si to zbourat. Nějak na té stavbě pokračujeme i my. Nějak budou pokračovat ti, kdo přijdou po nás. Něco třeba přestaví, jistě něco nechají tak jak to máme dnes. Ta stavba není dokončena. Kdybychom si mysleli opak, pak už by na ní někdo těžko mohl dál stavět.

Lidé, kteří jsou velmi různí, jako zázrakem spolu vycházejí – společně stavějí krásnou stavbu. To je dílo Boží. Nikdo z nás není jen kus materiálu, jedna cihla, jeden kámen, nýbrž každý se může vidět jako součástka obrovské krásné stavby.

Děkujeme ti za naše bratry a sestry v Kristu, kteří zemřeli a jsou již ve tvé slávě. Jsme s nimi spojeni a pokračujeme v jejich zápasech. Amen

Tomáš Vítek

Ještě z ročenky Na každý den 2014

Středa 25. června

A kolik námahy stojí tebe tvá víra? Kolik potu jste ochotni obětovat pro víru, pro dobrý Boží cíl? Kolik sil, času, peněz? Jakou cenu má pro nás běžet ten závod víry – závod podle Ježíšových pravidel? Věříme, že běžíme k cíli, který je za všechny peníze i slávu?

Čtvrtek 26. června

Máme tu před sebou člověka, který se rozhodne, že se postaví na vlastní nohy. Nic zvláštního. Chce se vyvázat z otcovského domu a žít na vlastní odpovědnost. Otec mu to nevyčítá. Žádné vydírání, žádné: Zavolej, přijed! Otec tu naprosto důvěřuje svému synu. Jako Bůh důvěřuje člověku. Nemá ho za nezpůsobilého tvora. Důvěřuje mu, že vedle

odvahy postavit se na vlastní nohy a být svůj bude mít i odvahu pravdivě se do sebe podívat, neutéct sám před sebou, před tím, jaký skutečně člověk může být. Boží důvěra, že člověk nalezne odvahu se vrátit. Že nezapomene, kde má domov.

Pátek 27. června

Ano, Bůh se z toho raduje. Protože právě takový se k němu člověk vrátil. Jako ten, který se nebál se svěřenými dary žít a naučil se ztrácet, brečet a cítit bolest. A při tom všem se vrátil! Nezašlo. Neztratil odvahu prosit o odpuštění. Získal k otci – k Bohu, svůj vlastní vztah a teď ví, proč ho má!

Tomáš Vítek

Díky tobě, náš Učiniteli a Pane, že nás, kteří býváme zlákáni kdejakou chytrostí světa, nepřestáváš vyučovat. Děkujeme ti za Pána Ježíše Krista, který teprve nás vede na hlubiny. A za tvé Slovo, bez něhož bychom byli ztraceni. Amen.

Ludvík Klobása

Čím je pro nás sbor?

Redakční rada Posla připravila soubor otázek pro členy našeho sboru. Není jednoduché začít, proto odpovídám jako první a zároveň prosím o Vaši ochotu odpovídat v dalších číslech Posla.

1. Čím je pro mne současný olomoucký sbor?
2. Co v něm hledám? Nacházím to?
3. Co se nám ve sboru daří? Co by v budoucnu z toho nemělo chybět?
4. Co se nám nedaří, kde máme rezervy?
5. Co bychom měli zkusit dělat? O čem přemýšlím, že by bylo krásné, ale je to zatím nereálné?
6. Co opravdu nevím? Co bych potřeboval(a) vědět o současném dění a stavu, abych mu opravdu rozuměl(a)?

1. Je to domov. Domov, kam mohu přijít s radostí i bolestí, s únavou i pokojem.
2. Hledám a nacházím v něm především společenství s Bohem, který ke mně promlouvá skrze kázání, někdy i písně či modlitby. Ale také dobré přátele.
3. Myslím, že se nám daří překonávat všelijaké únavy z každodenních trápení, z nechuti k věcem, kterým nerozumíme. Tady nacházím pokoj a potěšení, to by nemělo nikdy chybět.
4. Asi bychom si měli víc všimnout jeden druhého. Některým pomáhá výtah, ale už si nedojdou pro kávu. Lidi, kteří přišli poprvé, je třeba přivítat – ale citlivě, aby se nelekli. Ale o tom se bavíme roky, takže to všichni víme. A také, abychom se příliš nedělili na skupiny, které pak mezi sebou ztratí kontakt.
5. Co bychom mohli zkusit? Nevím, je tolik dobrých nápadů, ale často ztroskotají na nedostatku času.
6. A co nevím? Jaký bude další den života.

Ivana Jenišťová

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Jana Rumlová, Ivana Jenišťová, Jana Vrajová,
Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek
e-mail: pirn1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Laco Švec

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 25. srpna 2014

Vyšlo: 7. září 2014

Uzávěrka příštího čísla: 20. září 2014

<http://www.olomouc.evangnet.cz>